

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 23/06/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TÌNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“PHẦN II - CHƯƠNG IV – VIỆC THIẾT YẾU KHI LÂM CHUNG” (BÀI MỘT)

Chúng ta thường bận rộn, tất bật cả một đời vào những việc không thật sự giúp ích cho mình. Việc thiết thực nhất của đời người là chúng ta tự tại ra đi và chúng ta quyết định được mình sẽ đi về đâu. Lúc sắp lâm chung, chúng ta tinh thần hoảng loạn, tay chân bối rối, chúng ta mong chờ người khác giúp đỡ nhưng không một ai có thể giúp được chúng ta. Chúng ta bị hoàn cảnh xoay chuyển nên lúc lâm chung chúng ta không chủ động được cảnh giới mình muốn đi.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta xem thấy nhiều người ra đi rất tự tại, tướng của họ rất đẹp, không có bệnh khổ. Tôi thường nhắc nhở mọi người, chúng ta nhất định phải làm được như vậy! Nếu lúc bệnh khổ, chúng ta hoàn toàn phải theo sự sắp xếp của người khác thì khi đó hoàn cảnh của chúng ta sẽ càng khó khăn hơn”**. Hòa Thượng Hải Hiền nói: **“Người ta hộ niệm cho mình không chắc!”**. Tâm của người hộ niệm thường rất bao chao, dao động.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, chúng ta cần phải đề cao cảnh giác, tự đốc thúc, nỗ lực chính mình. Tốt nhất là chúng ta không cần người chăm sóc!”**. Khi Hòa Thượng Hải Hiền vãng sinh, Ngài cũng không cần người chăm sóc. Ngài Lý Bình Nam cũng là tấm gương về sự tự cường, tự chủ cho chúng ta. Con người là một cỗ máy cực kì tinh vi và phức tạp.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn lúc lâm chung bản thân tự tại ra đi, trong đời sống hiện tại phải xác định mục tiêu việc vãng sinh là thật còn tất cả những việc khác ở thế gian là việc giả”**. Hằng ngày chúng ta hết lòng hết dạ lo việc giả mà việc thật thì không lo.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tự tại vãng sinh chính là chúng ta “Tự lợi”. Việc “Tự lợi” này phải được xây dựng trên nền tảng “Lợi tha”. Ngay trong cuộc sống thường ngày, chúng ta phải vì chúng sinh mà lo nghĩ. Chúng ta bỏ đi ý niệm tự tư tự lợi thì chúng ta mới đoạn trừ được “cái ta” và “cái của ta”. Như vậy công phu tu học của chúng ta mới có thành tựu”**.

Hòa Thượng nhắc câu chuyện của bà Hàn Quán Trưởng, Bà là người hộ pháp cho Hòa Thượng trong suốt ba mươi năm. Hòa Thượng nói: **“Từ lúc Bà Hàn Quán Trưởng bị bệnh đến khi bà vãng sinh, thần trí của Bà rất sáng suốt. Tuy thân bà có bệnh nhưng đầu óc của bà rất định tĩnh. Bà đã làm ra biểu pháp cho chúng ta”**. Chúng ta phải có ý chí kiên

định, hiểu thấu thân người là vô thường, không ai có quyền năng thay đổi được quy luật Sinh - Lão- Bệnh – Tử.

Hòa Thượng nói: **“Khi lâm chung, chúng ta muốn thay đổi tư thế cũng không được mà chúng ta cần có người giúp đỡ. Người thế gian cho dù phước báu lớn, quyền lực to cỡ nào khi lâm chung cũng phải theo sự sắp xếp, an bài của người khác. Chúng ta không thể nào vượt qua hiểm cảnh này! Đây là thời khắc quan trọng nhất của đời người, quyết định chúng ta sẽ sinh về đâu”**. Chúng ta muốn thân trí rõ ràng, kiên định lúc ra đi thì ngay lúc hiện tại chúng ta phải rõ ràng, kiên định. Hằng ngày, chúng ta phải tôi luyện, vượt khổ, vượt bệnh thì lúc lâm chung chúng ta mới không bị bệnh khổ chướng ngại việc vãng sinh. Bác Hồ nói: **“Gạo đem vào giã bao đau đớn, gạo đã xong rồi trắng tựa bông”**.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Địa Tạng” nói, những người lâm chung sẽ thấy thân bằng quyến thuộc của mình qua đời, những người này không phải là thật, họ đều là oan gia trái chủ của chúng ta biến hiện ra để dụ dỗ, để báo thù chúng ta. Rất nhiều người nhìn thấy cảnh giới này, Bà Hàn Quán Trưởng từ lúc bệnh đến lúc vãng sinh đều không có hiện tượng này”**.

Bản thân tôi có trải nghiệm này, trước khi Bồ vợ tôi mất, ông đang nằm trên giường bệnh, ông nhìn thấy rất nhiều người đến gọi ông đi. Khi mọi người nhắc ông niệm Phật, thì ông niệm **“A Di Đà Phật”** rất tinh tấn. Lúc ông tinh tấn niệm Phật thì ông không còn thấy hiện tượng đó nữa.

Hòa Thượng nói: **“Tâm của người ở bên cạnh hỗ trợ chúng ta phải thật sự thanh tịnh thì việc ra đi của chúng ta có thể tốt. Bà Hàn Quán Trưởng nói, bà đã hai lần nhìn thấy Phật A Di Đà và ao sen. Điều này khẳng định Bà đã vãng sinh Tịnh Độ. Bà làm biểu pháp để cảnh tỉnh chúng ta. Bà là người có phước báu nên khi lâm chung bà có nhiều người chánh tín, tu học như lý như pháp đến hỗ trợ. Đây là phước báu có được do bà đã hộ trì chánh pháp trong ba mươi năm”**. Chúng ta phản tỉnh, khi lâm chung nếu chúng ta không có loại phước báu này, không được các bậc tu hành như lý, như pháp hỗ trợ thì chúng ta sẽ ra sao?

Hòa Thượng nói: **“Vãng sinh là việc lớn duy nhất ở ngay trong đời này, chúng ta đã có sự chuẩn bị cho mình chưa? Các bậc niệm Phật vãng sinh đã làm ra tấm gương cho chúng ta, khi lâm chung các Ngài không có bệnh khổ, không cần người chăm sóc, biết trước giờ ra đi, tự tại vãng sinh. Chúng ta nhất định phải hướng đến con đường này! Chúng ta phải học theo tấm gương của các bậc đã vãng sinh”**. Hằng ngày, chúng phải biết cách điều thân, điều tâm. Chúng ta phải có sự rèn luyện, vượt khó, vượt khổ. Nếu chúng ta không rèn luyện, khi tứ đại phân li, toàn thân chúng ta đau nhức thì chúng ta sẽ không có tâm trí để niệm Phật. Chúng ta phải hiểu rõ, chúng ta có thân người thì chúng ta sẽ có sinh lão bệnh tử. Chúng ta nhìn thấu duyên hợp rồi duyên sẽ tan để chúng ta có sự chuẩn bị rõ ràng. Chúng ta muốn có phước báu thì chúng ta phải hy sinh phụng hiến, giúp đỡ người khác, hoằng dương chánh pháp, giúp đỡ nhiều người giác ngộ.

Hòa Thượng nói: *“Người lâm chung mà không bệnh khổ là người có phước báu. Hàng ngày, chúng ta tích cực bồi đắp phước báu, dành phước báu để khi lâm chung hưởng. Khi lâm chung, chúng ta có phước thì chúng ta sẽ không có bệnh khổ, thần trí tỉnh táo, sáng suốt, tự chủ. Chúng ta phải có sự chuẩn bị cho việc này, đây là vấn đề then chốt quyết định chúng ta sẽ đi về đâu!”.*

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!